

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. XXII. Alii ad æternam Sapientiam affectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

quia tibi amanda tu sola par, tu sola sufficiens, sola
æqualis es.

29. *Æterna Sap.* Amari vis à me, & debes:
secluso enim omni imperio, omnique merito, digna
es ut super omnia ab omnibus, momentis omnibus
ameris, ut quid igitur præcipis amorem tui, ut quid
beneficiis & promissis provocas me, ut amem te, ut
quid minaris ingentes misérias mihi, nisi amavero
Te? parvumne mihi præceptum Amoris est Bonitas
& Dignitas tua? parvumne mihi beneficium & præ-
mium, amare te? parvane mihi miséria, non ama-
re te? Te ipsam ó Sapientia Æterna testor, per te,
& coram te juro quod amem, quod amare velim,
quod amaturus sim super omnia in æternum, solam te,
ante te, & me efficaciter adjuvante.

30. *Æterna Sap.* Da mihi Amorem tui, non
quantum Creaturæ omnes & singulæ habent habere ve
possunt, non quantum hæc universi machina capere
potest, non quantum infinitæ tales orbis moles conti-
nere possent; sed tantum quantum Tu omni tuâ Po-
tentia condere potes: eum totum in æternum ad te
solam converto & confero, propter Supremam Bo-
nitatem tuam, propter Eminentissimam Dignitatem
tuam, propter Adorandam Suavissimamque Volun-
tatem Tuam, propter purum & nudum & solum
Gustum Tuum, propter nullum autem præmium
meum.

CAPUT XXII.

Alii ad Æternam Sapientiam Affectus.

ÆTERNA SAPIENTIA Dulcissime Deus meus *Confessio.*
Jesu: confiteor tibi omnes misérias meas &
iniquitates, quibus iram merui, & quarum non est

finis. *hastu aeterno & immenso Benignitatis tuae*
excipe, exhauri, evacua.

*Aeterna Sapientia. Tibi confiteor, cui soli peccari
super numerum arenae maris: & à qua sola sanari
que sanctificari possum, volo, spero.*

Timor.

*Aeterna Sapientia. Cujus judicia abyssus multa
& quae terribilis es in consiliis super filios hominum,
quis mihi det, à timore tuo concipere, parturire, &
parere Spiritum salutis, Obedientiae, subjectionis.*

*Aeterna Sapientia. Tu es Deus & absque te non est
alius: tu vere timeri debes, quia postquam occideris
corpus, habes etiam potestatem mittere animam ad
gehennam, & ejicere foras à facie tua.*

Gratitudo.

*Aeterna Sapientia. Tibi gratias infinitas, im-
mensas, intensas quas possum ago & agere aeternaliter
volo pro omnibus beneficiis tuis, quae unquam tui
Creaturae & imprimis mihi, ab initio Creationis pra-
stitisti, praestas, praestabis per omnia tempora, & per
omnes aeternitates.*

*Aeterna Sapientia. Gratias tibi ago & agam dum
vivam, tam meo quam totius Creaturae Nomine pro
omni Sapientissima tua Providentia quam circa nos
habere decrevisti serie atque ordine.*

Adoratio.

*Aeterna Sap. Adoro te adoratione illa quae tibi soli
tanquam Deo Dignissimo debetur, adoro autem pro
me pro omni Creatura, pro omni tempore, cum omni
adoratorii actus intensione, extensione, varietate,
perfectione.*

*Aeterna Sapientia. Creatura tua sum, tu Creator
meus: tu summe Dignus, Perfectus, Excellens es, ego
autem summe vilis sum; & ideo in contestationem
recognitionemque summae Dignitatis tuae, vilitatis
autem & subjectionis meae tibi semper à me dubita,
hunc praesentem actum facio, teque tota submissionis
pleni-*

plenitudine Adoro, & in æternum Adorare volo, & propono.

Æterna Sapientia. Tu es Deus omni honore Dignissimus ego autem sum Creatura, homo, peccator omni contemptu Dignissimus: si tamen quidquam mihi honoris inest inesseve potest aut debet, quantum quantum est, totum id in te Deum meum Suavissimum Bonum meum refundo. *Humiliatio.*

Æterna Sapientia. Fateor & toti mundo professor me cunctis miserationibus & Gratiis tuis minorem esse, sine Gratiis autem & Misericordiis tuis, nihil prorsus per me ipsum posse.

Æterna Sap. O quam Admirabilis & incomprehensibilis es omnibus Intellectibus Creatis, tum in Naturâ & Substantiâ tuâ, tum in Efficaciâ & Potentiâ tua, tum in Bonitate & Misericordia tua, tum in Pulchritudine & Dulcedine tua, tum in Rectitudine & Veritate tua. *Admiratio.*

Æterna Sap. Tu es Deus, & ô Quantus! quam mirus! quam nullis cogitationibus adæquandus! Opera tua minima satis mirari & stupere non possumus: te opificem quomodo poterimus!

Æterna Sap. Tu Deus es ego autem homo sum, hoc est tu Dives & Liberalis; ego autem pauper & mendicus sum: non me pudet nec piget mendicare à te; quin imo gaudeo, te tam perfectum, me tam miserum esse, ut cogar à te solo omnia maxima & minima bona mendicare. Mendico igitur & postulo omne id quidquid Tu Deus Sapientia, mihi & toti Creaturæ necessarium melius, salubrius, Tuæ Voluntati congruentius esse nosti. *Postulatio.*

Æterna Sap. Cujus natura prægnans Bonitate atque parturiens beneficiis est semper, peto à te ut me facias juxta ipsissimam Cordis tui medullam, & juxta

Suavissimum Gustum Voluntatis tuæ, adhibeasque ad id Vias & Modos tales qui maxime Voluntati tuæ perplacent.

Resignatio.

Æterna Sap. Totum me in te Resigno, abjicio, demergo, & in te negligo atque desidero: ut tu mei curam quam voles geras, de meque totaliter prout voles disponas.

Æterna Sap. Ecce tu Deus meus & Rex meus: Ecce ego servus tuus, infans, subditus, cliens tuus: gubername, tracta me, abjectum & fidentem in solam te.

Donatio.

Æterna Sap. Nihil sum, Vilitas sum, Vanitas sum: sed & si tam pretiosus, dignus, perfectus essem, atque es tu: totum tamen donarem me libens tibi, sicut etiam nunc quoad possum omni Cordis hilaritate dono, & donare me testor.

Æterna Sap. Quidquid à me vis & donari tibi à me vis, totum hoc quidquid est & esse potest tibi dono, donatione tam firma & hilari quam quæ cogitari potest.

Tedium.

Æterna Sap. Quousque vivo sine te, quousque non fruor, non inebrior, non demergor in te: Tedet me vita meæ, nec libet anima meæ absque te vivere.

Æterna Sap. Ubi es? O sapientia, quæ à fine ad finem attingis, cur me præteris, cur sine te sum, cur es sine me, cur non sum tecum? Ades o meæ, & tedium cordis mei, præsentia tuæ suavitate mitiga.

Laus.

Æterna sapientia. Te laudabit, quoad vivam, & usque ad mortem, etiam post mortem in omnem æternitatem anima mea. Tu es laus mea, tu Canticum, tu Laudatio mea. O quando incipiam sic Laudare te, ut nunquam opus sit me cessare à laude tua. Infelix corpus, & corporalis vita misera, quæ gravas Animam ut incessabiliter laudare non possit Æternam, Suavissimam,

Amam, Pulcherrimam, Dulcissimam, Dignissimam Sapientiam.

Æterna Sap. Dulcissime JESU opto ex animo ut cum primum oculos meos mane patefacio, simul etiam sese cor meum capacissime dilatet, omnibusque portis ejus flagrantissima & amantissima laudis & exaltationis tuæ flamma prorumpat, sursumque feratur cum ignitissimo cordis Amore, Tuæ Sanctissimæ Humanitatis, tuæ Pretiosissimæ Parentis, tui Supremi quem in laudem & Charitatem tuam condidisti Sera- phici Spiritus, te in beata eternitate sine fine inces- sabiliter amantis. Atque etiam cum illa inexhausta & immensa, & incomprehensibili charitate, quæ Pater cœlestis tuus, te unicum simulque Charissimum Filium suum complectitur, per Amorem suavissimum Spiritus Sancti ex Patre, & Te Filio procedentis: Cum quo vobis sit suprema Laus & Gloria in seculum & ultra.

CAPUT XXIII.

Æternæ Sapientie triplicis generis Laudatio.

ÆTernæ Sapientie Laudatio, dulcissima esse debet amanti ipsam occupatio: nec illi potest deesse laudandi illam materies. Nam præter Divinitatem ejus, quæ sola est infinitarum Laudum materies, ipsa Sapientia, ut sensibiles, hominibus sensu duci solitis, suppeditaret Lau- dum suarum materias, in omnibus rebus, quas tam infinitè varias, tam variè infinitas condidit, laudum suarum segetem reliquit, & veluti in li- bellis quibusdam per partes descripsit, per to- tumque Universum, cælos, aera, Aquas, terras. Terræ viscera sparsit, ut ubi ubi homo esset, nus- quam